

**PARAULES D'ANNA M. GELI, RECTORA MAGNÍFICA DE LA UdG, EN L'ACTE
L'INVESTIDURA COM A DOCTORS HONORIS CAUSA DELS SENYORS JOSEF
HAVEL I GEORGE STEINER**

*Distingits doctors, professors i professores,
nous membres del Claustre de la UdG,
membres de la comunitat universitària,
senyores i senyors, amigues i amics,*

Es diu sovint que l'obra d'un editor és el catàleg que ensenya la seva editorial. Pot ser que aquesta persona hagi també escrit, però, en realitat, el bon editor el que fa és transmetre a la posteritat la petja dels llibres que ha publicat. Salvant les distàncies, i en el benentès que hauríem de parlar també de totes les altres funcions que té encomanades, per a una Universitat aquesta mena de marca de foc, allò que deixa constància del que és, del que vol ser, del que pretén, ens arriba a través de la llista de doctorats honoris causa que ha concedit al llarg de la seva història.

En la trajectòria de la UdG arribem avui a la vuitena cerimònia d'aquesta mena, amb el nomenament de dos professors de primer nivell mundial que ocupen els llocs 16è i 17è en la nòmina de personalitats que han rebut el doctorat solemne de la nostra institució. Provenen de molt diversos camps de la saviesa, de la recerca, de l'art i l'entrega humanes, i tots es caracteritzen, en un grau major o menor, per dues constants que s'han mantingut sempre: la seva vinculació a la UdG i el pòsit intel·lectual i moral que han sabut transmetre, amb el seu mestratge, a les generacions futures.

Avui hem de lamentar amb tristesa la pèrdua d'un d'aquests doctors honoris causa, el professor Eric Hobsbawm, traspasat fa pocs dies. Les seves estades entre nosaltres i, de manera especial, la seva dignitat humana i cultural, palpada en el moment en què va assistir a una cerimònia com aquesta, ara fa quatre anys, ens van impressionar més enllà fins i tot dels seus indiscutibles mèrits acadèmics. Va dir Hobsbawm que «el món necessita recuperar els valors de la Il·lustració per afrontar el futur. Valors que ens parlen de creure en el progrés humà, de tota la humanitat, a través de la raó, l'educació i l'acció col·lectiva». Avui, més que mai, fem nostres aquells seus propòsits.

Avui, malauradament, i per raons de salut, el doctor Steiner no ha pogut ser entre nosaltres, però estic segura que compartiria, com ho ha fet el doctor Havel, aquest delit que no és estrictament universitari però que és, essencialment, universitari. Només la cultura, la pràctica intensa, continuada, constant de la cultura entesa en el sentit amplíssim que també engloba la ciència, el pensament, les arts, la recerca, només aquesta cultura i l'educació en uns determinats valors, ens proporcionaran les eines per aconseguir un futur millor.

Els dos homenatjats d'avui són, cadascú en la seva àrea específica de treball, dues figures de relleu. Ja hem pogut comprovar, en les presentacions de les seves trajectòries, els detalls del seu currículum i els perquè del seu nomenament. Com a Universitat, ens sentim orgullosos de comptar amb ells en el nostre claustre.

A mi, però, m'agradaria recalcar una característica primordial que els ajunta: la seva vinculació a la Universitat de Girona.

En el cas del doctor Havel, es tracta d'una relació que s'estén en el temps i que podem fer recular fins a l'època de l'Estudi General. S'ha mantingut tots aquests anys amb constància i efectivitat, en el camp de la química analítica. Ha donat suport en tot moment als estudis de la UdG, a la recerca que fem i a la col·laboració tant amb professors com amb estudiants de la Facultat de Ciències i del Departament de Química.

Havel ha assolit una de les fites més difícils per a un professor: convertir-se en un referent per a les generacions futures, ajudar, compenetrar-se, esdevenir un veritable mestre que no queda encerclat en una torre d'ivori sinó que comparteix el seu coneixement amb els que el segueixen, tant en les estades a la Universitat de Masaryk com en les publicacions compartides, com amb les seves visites als nostres centres, en congressos i jornades. En el professor Havel s'ajunten dos factors clau de la figura de l'universitari: la saviesa i la seva transmissió, la voluntat de convertir l'ensenyament en una cadena que esdevé futur amb la confiança de tenir un passat sòlid que cal abocar a un present dinàmic.

Del professor Steiner, tots recordem amb una immensa alegria i una gran satisfacció intel·lectual la seva presència a l'Aula Magna de la UdG, aquesta església de Sant Domènec, en el marc d'una conferència organitzada per la Càtedra d'Art i Pensament Contemporani. Es preguntava aleshores si el llenguatge té futur, una pregunta que és patent en tota la seva obra, aquesta llarga exploració de raonament a l'entorn de la cultura, la llengua, la literatura i la seva transmissió. Aquell dia, Steiner va refermar la seva estimació per Girona i per la seva Universitat, allà on, com acaba de dir, els estudiants hi van «en cerca de saviesa».

En el seu llibre més recent, George Steiner cita Wittgenstein i diu que «oblidem constantment d'anar als fonaments. No enfonsem prou els signes d'interrogació». Aquesta és, en realitat, la tasca més elevada que tenim encomanada, com a universitat i com a país. Pensar en allò que ens fonamenta, no perdre aquesta base i recórrer-hi en temps de fugacitat i d'incertesa. Enfonsar els interrogants no vol dir estar perdut sinó conservar la dèria del pensament crític, de la reflexió pausada, una de les característiques que el mateix Steiner aplicava al tipus de vida europeu, justament en el llibre on parla de la seva experiència gironina davant la tomba d'Ermessenda, a la Catedral.

Avui és un dia feliç. S'ajunten dues persones que tenen una altíssima projecció internacional i que representen dues fites cabdals en l'àmbit de les humanitats i la ciència. Promogudes pel Departament de Química i per la Facultat de Lletres,

s'incorporen com a doctors honoris causa a la UdG. Un excel·lent motiu de celebració i de confiança en les nostres forces.

Avui tornem a fer del ritu acadèmic una aposta vital pels fonaments que ens ajunten i ens fan prosperar com a éssers humans.

Moltes gràcies als nous doctors pel seu mestratge.
Moltes gràcies a tots vosaltres per la vostra presència.

Anna M. Geli
Rectora de la UdG

Girona, 26 d'octubre de 2012